

EXPUNERE DE MOTIVE

Inițial, corporațiile din domeniul farmaceutic aveau ca scop tratarea bolnavilor prin furnizarea unor tratamente pentru combaterea anumitor boli, tratamente pe care le vindeau prin intermediul canalelor medicale tradiționale. Era un business bun, dar limitat sau, în limbajul corporatist actual, nescalabil.

Pentru a își mări profiturile, companiile ce activează în acest domeniu și-au îndreptat atenția asupra medicilor de familie, cu scopul de a îi determina pe aceștia să prescrie anumite tratamente medicale, cu rezultate îndoielnice, conferind acestora diferite beneficii în schimbul prescrierii acestor tratamente pacienților. Astfel, s-a format un anumit fenomen, acela al prescrierii, pe lângă tratamentul propriu-zis, a câte unui „nevinovat” antialergic, a unui complex de vitamine care așa-zis benefice, fără ca acestea să contribuie în mod real la însănătoșirea pacientului.

Odată implementat acest sistem, companiile din domeniul farmaceutic, utilizând în mod excesiv strategiile de marketing, au început să-și vândă produsele direct populației, fără o reală informare prealabilă a acesteia asupra efectelor secundare pe care le poate genera un tratament inadecvat.

Îngrijorător este faptul că, marea majoritate a persoanelor care intră în farmacie se tratează fără a consulta un medic specialist, ținând cont doar de reclamele de la televizor sau urmând sfatul farmacistului, care le vinde produsele recomandate de către diferite companii ce activează în sfera farmaceutică.

Această conduită a cetățenilor, sprijinită prin nepăsarea statului cu privire la necesitatea realizării unei corecte informări referitoare la consecințele pe care le poate genera automedicația sau utilizarea unor medicamente pe considerentul că acestea sunt promovate în mass-media, conduce la apariția în interiorul populației a unor tabere pro și contra, lipsite însă de o expertiză în domeniu.

Totodată, omenirea a învățat din experiența SARS-COV-2, faptul că, în contextul în care, la simpla recomandare emisă de către o organizație, se pot impune măsuri așa-zis preventive, de limitare a drepturilor și libertăților fundamentale aparținând populației și chiar impunerea prin lege a vaccinării obligatorii, considerăm că se impune adoptarea, de urgență, a unui act normativ care să ocrotească drepturile și libertățile cetățenilor, în fața unui posibil abuz al statului.

În completarea celor de mai sus, amintim faptul că anumite state europene, printre care și România, au încercat să modifice cadrul legal și unele dintre acestea au și reușit acest demers, pentru a obliga, în primă fază, persoanele vârstnice să se vaccineze împotriva virusului SARS-COV2, fără ca vaccinul să parcurgă etapele necesare pentru a fi considerat unul sigur.

În perspectiva celor de mai sus, considerăm că, prin adoptarea unei legi care să protejeze cetățenii în fața unor decizii pripite luate aparent spre a îi proteja, puterea legislativă ar obliga autoritățile statului ca înainte de a lua o hotărâre, să cântărească temeinic dacă aceasta este cu adevărat una care să apere cetățenii și nu una care să-i

ROMANIA

expună unor riscuri viitoare care, în cazul unor vaccinuri netestate, pot afecta și mai mult sănătatea persoanelor vulnerabile.

Mai mult decât atât, pandemia de SARS-COV2, a arătat tuturor lipsa de pregătire a autorităților competente în a gestiona astfel de situații, populația fiind cea care a avut cel mai mult de suferit, atât fizic cât și psihic.

Odată cu declararea stării de urgență pe teritoriul României, autoritățile statului au predat tacit responsabilitatea informării populației către mass-media, aspect care a dus la divizarea societății, întrucât pe de-o parte au existat cazuri în care grupurile țintă au manifestat încredere față de informările primite și s-au conformat, iar pe de altă parte au existat și grupuri țintă care nu au avut încredere în aspectele transmise prin mijloacele de comunicare și care s-au transformat în oponenți ai măsurilor sanitare impuse de către stat.

În toate cazurile însă, indiferent de tabăra în care s-au aflat, cetățenii români au continuat să utilizeze automedicația, având convingerea că prin utilizarea unor anumite produse medicale vor putea dobândi imunitate față de acest virus.

Pe de altă parte, prin imposibilitatea statului de a realiza o corectă informare a populației de către persoane abilitate și credibile, rezultatul obținut a fost acela de a induce o stare de panică și de a diviza populația, în pro-vacciniști și anti-vacciniști, aspect de netolerat într-o societate modernă precum cea pe care o clamează cu tărie reprezentanții statului.

Mai mult, printr-o simplă analiză a Portalului European de Informații despre Vaccinare, putem observa faptul că, în cazul vaccinurilor, prin raportare la efectul acestora asupra omului, este necesar a fi îndeplinite următoarele etape:

„Înainte să poată fi aprobat în UE, vaccinul trebuie să treacă prin teste riguroase efectuate de fabricant și o evaluare științifică efectuată de autoritățile de reglementare. Printre acestea se numără Agenția Europeană pentru Medicamente și alte autorități de reglementare din UE/SEE.

Testele includ controlul de calitate a vaccinului:

- puritatea;
- ingredientele, inclusiv ingredientele inactive sau „excipienții”;
- modul de producție.

Apoi, fabricantul vaccinului testează efectele vaccinului prin teste de laborator și pe animale.

Apoi urmează programul de testare clinică la om. Fabricantul vaccinului testează vaccinul în trei faze de studii clinice, pe un număr din ce în ce mai mare de oameni în fiecare fază. Acest program trebuie să urmeze norme stricte și procedurile și protocoalele stabilite de autorități.

De la conceptul inițial până la autorizare pot trece aproximativ 10 ani, însă această perioadă poate fi mai scurtă în timpul urgențelor de sănătate publică. De exemplu, vaccinurile COVID-19 au fost create în conformitate cu aceleași cerințe de reglementare privind calitatea, siguranța și eficacitatea ca alte vaccinuri. Elaborarea lor a fost însă mult mai rapidă datorită eforturilor comune și a investițiilor semnificative, ca răspuns la pandemie. De asemenea, s-a bazat pe decenii de cercetare privind noile tehnologii de vaccinare, cum ar fi vaccinurile ARNm.”

(<https://vaccination-info.eu/ro/informatii-despre-vaccinuri/aprobarea-vaccinurilor-uniunea-europeana>).

Din analiza celor de mai sus, cu toate că există o așa-zisă derogare de la parcurgerea acestor etape în cazul unor urgențe de sănătate publică, nu putem omite faptul că, în esență, pe termen lung există posibilitatea apariției unor efecte adverse și la vaccinurile autorizate în procedură clasică, dar și la cele aprobate în procedură de urgență, efecte față de care nimeni nu își asumă responsabilitatea.

Așadar, având în vedere faptul că unul dintre principalele roluri ale statului este acela de a proteja sănătatea cetățenilor, conform prevederilor art. 34 din Constituția României și pentru a asigura ocrotirea drepturilor și libertăților fundamentale ale populației, se impune adoptarea prezentului proiect legislativ, care să elimine posibilitatea statului de a adopta acte normative abuzive, care să impună cetățenilor să adopte o anumită conduită medicală.

Având în vedere toate argumentele invocate în susținere, vă supunem spre dezbateră și aprobare această inițiativă legislativă.

PENTRU INIȚIATORI:

- 1. DEPUTAT GEORGE NICOLAE SIMION**
- 2. SENATOR CLAUDIU-RICHARD TÂRZIU**
- 3. SENATOR EVDOCHIA AELENEI**
- 4. DEPUTAT SEBASTIAN-ILIE SUCIU**
- 5. DEPUTAT SORIN-TITUS MUNCACIU**